

Nieuwsbrief 59
Maart 2018
Lodwar
Kenia

Inleiding.

Zoals gewoonlijk zijn we in februari weer vertrokken naar Lodwar en hebben daar enkele weken doorgebracht. Deze keer niet zo lang, want volgens de berichten verliep alles goed, al waren er wel enkele vragen waar de medewerkers mee zaten. Hierop komen we later terug. Toen we aankwamen was het erg heet. In de schaduw was de hoogste temperatuur die we gemeten hebben 39,4 C.

De voorzitter van Stichting Ewoi, Dolf Thedinga, is met ons meegereisd.

We verbleven in het gastenverblijf van het diocese en dat is ons goed bevallen.

Het was heel fijn om vele bekenden terug te zien. Vanaf het begin hebben we met de giften die we van velen ontvingen, de projecten kunnen opzetten, maar ook veel meisjes kunnen helpen om een studie te volgen.

Deze meisjes zijn nu de vrouwen die in de verschillende projecten van het diocese werken. Je komt ze tegen in het Ewoi project, in het internaat voor doven, anderen runnen het gastenverblijf of hebben een eigen zaakje. De meesten hebben een gezin en kunnen met hun salaris hun kinderen naar school sturen. Mede door de financiële hulp die we in de loop van de jaren hebben ontvangen is dit mogelijk geweest. Ook nu sponsoren we nog enkele meisjes.

De straten in het centrum van Lodwar zijn voorzien van asfalt en er is veel meer elektriciteit wat een goede vooruitgang is. Er is ook straatverlichting aangelegd in het centrum van de stad, maar deze was niet in gebruik toen wij er waren.

In de straten zie je veel straatkinderen rondhangen. Je vraagt je af hoe de toekomst van deze kinderen er uit zal zien.

De top van het diocees maakt zich daar dan ook grote zorgen over.

Voor vervoer in de stad zijn de meeste mensen nog aangewezen op motoren. Er rijden er duizenden rond soms met wel drie passagiers, geiten, zakken mais of zakken houtskool.

Het is geen pretje om met de auto door de stad te rijden, want gevaar is er overal.

Hulp aan ouderen.

Enkele jaren geleden is de overheid in Kenia begonnen om ouderen een klein pensioen te geven. Dit heeft zich het laatste jaar uitgebreid. Ook enkele grote organisaties geven ouderen een toelage. Veel ouderen ontvangen nu financiële hulp die hen helpt om wat voor zichzelf aan te kunnen schaffen.

Ondanks dat de familie vaak een deel van het geld opeist is de situatie van de ouderen niet meer zo slecht als voorheen, hoewel er altijd crepeer gevallen zullen blijven. Mede dank zij de inzet en voorlichting van de Ewoi medewerkers zijn familie, buurt en parochieleden meer gemotiveerd om de ouderen in familie en gemeenschap te helpen.

Van de medewerkers kwam het voorstel om de lijst van ouderen te minimaliseren en zo meer ruimte en tijd vrij te maken voor de meervoudig gehandicapte kinderen.

Dit voorstel in de bestuursvergadering besproken en deze heeft het besluit genomen om het voorstel te volgen. Ouderen, voor wie hulp en aandacht noodzakelijk blijft, kunnen blijven rekenen op hulp van het Ewoi-centrum.

Dit is een grote verandering voor het Ewoi Centrum, 17 jaar is er voor de armste ouderen gewerkt en hun zorg gegeven, maar nu de situatie voor velen wat verbeterd is, is het goed om naar andere prioriteiten te kijken.

Dagopvang voor de meervoudig gehandicapte kinderen.

Het hulpproject voor meervoudig gehandicapte kinderen is ongeveer vier jaar geleden gestart en is uitgegroeid tot een bijzonder project.

In het begin bestond de opvang uit enkele kinderen, maar gedurende de afgelopen jaren zijn er tien kinderen uit verschillende wijken in Lodwar verzorgd in de dagopvang.

Het is het enige project in Turkana dat aandacht aan deze kinderen geeft.

In het begin waren de ouders niet zo positief. Als de verzorgers 's morgens de kinderen ophaalden waren de ouders al vaak verdwenen en moest het kind uit de hut gehaald worden en 's avonds was er vaak niemand om het kind weer te ontvangen. We hebben verschillende keren meegemaakt dat het kind alleen in het hutje werd gelegd of bij de buren werd achtergelaten.

Dat is nu heel anders. Altijd staat er iemand op de afgesproken plaats te wachten om het kind van de verzorgster over te nemen en dat gebeurt met een heel positieve houding. Een aanmerkelijk verschil met jaren geleden.

De ouders zijn veel positiever geworden, omdat zij zien dat hun kind door deze dagopvang meer gaat reageren en soms zelfs kan gaan lopen. Er wordt samengewerkt met de afdeling fysiotherapie van het ziekenhuis. Deze geeft adviezen en verstrekt soms hulpmiddelen.

In overleg met de fysiotherapeut is Agnes nu bezig om een loopbrug te laten maken door een ambachtsman in Lodwar. Vanuit Nederland hebben we twee buggy's meegenomen voor kinderen die niet kunnen zitten.

Dit was mogelijk omdat en kennis van ons, die haar 90ste verjaardag vierde, i.p.v. cadeaus een bijdrage vroeg voor het project in Lodwar. Hierdoor hebben we de buggy's kunnen aanschaffen en kan er een loopbrug voor oefeningen voor de kinderen worden geplaatst.

Het aantal kinderen voor de dagopvang is nu uitgebreid van 10 naar 14 op drie dagen i.p.v. twee dagen.

Het vervoer van de kinderen van en naar huis is verre van optimaal. Ze worden vervoerd op de pick-up van het Ewoi programma en op een auto van een parochiepriester. Dit voertuig wordt ook gebruikt voor het vervoer van bouwmaterialen en is daardoor vaak te laat en niet schoon.

De grote wens van de staf van Ewoi is dan ook een soort mini-busje aan te schaffen waardoor het vervoer veiliger en comfortabeler wordt.

De voorzitter van het bestuur van het Ewoi project (board of management) zal samen met Agnes en de staf van Ewoi bekijken wat de meest betrouwbare en betaalbare oplossing is. Hiervoor zal o.m. contact worden opgenomen met een deskundige in Nairobi.

Het moet namelijk een betrouwbaar en doelmatig vervoermiddel zijn, waarvan de service met benodigde onderdelen in Lodwar kan plaatsvinden. Het proces is in gang gezet en we wachten de bevindingen af.

St. Luke het internaat voor dove kinderen.

De sfeer in het internaat was positief. De kinderen zagen er goed uit en de medewerkers waren actief met de kinderen bezig. De compound was schoon, de keuken en eetzaal vloer waren betegeld en een gedeelte van het sanitair voor de kinderen en de staf was gerepareerd.

Wel viel ons op dat het aantal kinderen was teruggelopen. De bezetting was 62. Er is plaats voor veel meer kinderen. Een van de oorzaken was dat de maatschappelijke werker niet actief bezig was geweest om nieuwe kinderen te vinden. Dit was al langer een zorg voor Tata en de medewerkers van het internaat. Ook met verslagen en andere verplichtingen naar de voorzitter toe was hij in gebreke gebleven. Het onderwerp is uitgebreid besproken in de bestuursvergadering van het internaat en het besluit werd genomen om uit te kijken naar een vervanger. Deze is gevonden en benoemd. Hij heeft een gedegen opleiding gevolgd, kent de gebarentaal en heeft ervaring met projecten in

Lodwar en daar buiten. Hij gaf een heel betrouwbare indruk en Tata en de staf van St. Luke hebben het volste vertrouwen in hun nieuwe collega.
Omdat de werkzaamheden voor Tata te veel zijn geweest heeft het bestuur van het internaat besloten om een directeur/manager aan te stellen. Het proces van het zoeken naar een gekwalificeerde persoon zal door het bestuur van het internaat worden geregeld.
Omdat de muskieten netten op de slaapzalen versleten zijn vroeg Tata of het mogelijk was om nieuwe netten aan te schaffen.
De Kameleonschool in Driel gaat, in samenwerking met het MOV Driel, zich hiervoor inzetten in het kader van de vastentijd, zij organiseren een sponsorloop.
Hopelijk kunnen dan de kinderen in Lodwar dan rustig slapen zonder lastig gevallen te worden door de muggen.

Vastenaktie.

De parochie van de H. Evangelisten, Groessen, Duiven, Westervoort en Loo hebben voor het derde jaar aandacht besteed aan de projecten in Lodwar. Met instemming van de Landelijke Vastenaktie is het doel 2018 “bewustwording”. Met de opbrengsten zullen 12 workshops gegeven worden in verschillende parochies in het bisdom. Hier zal aandacht gevraagd worden voor gehandicapten en de mogelijkheden besproken worden hoe deze mensen kunnen worden geholpen. Niet alleen door scholing en opvang, maar juist ook wat je als gemeenschap kunt betekenen voor deze mensen.
De workshops worden gegeven door de maatschappelijke werker van het doveninternaat en van het Ewoi programma. In het bisdom was men erg blij met dit initiatief omdat gehandicapten nog steeds niet de aandacht krijgen die ze verdienen.
Wij, als bestuur van stichting Ewoi, zijn erg blij dat de bovengenoemde parochies hun bijdrage/activiteiten hieraan willen leveren. De bedoeling is dat in augustus met deze workshops wordt gestart.

Awoi Nawoitorong 24 februari 2018.

Tijdens ons bezoek aan Lodwar bezochten we de vijf weduwen van Peter. Hij woonde in de middle of nowhere ongeveer twintig kilometer van Lodwar. Hij had een grote veestapel bestaande uit geiten en kamelen die in de omgeving langs de rivier graasden. De hutten van de vrouwen stonden op een verhoging in het landschap en zover je kon zien was het zand. Het gebied was erg droog en voor de watervoorziening moesten de 5 vrouwen en hun dochters meerdere malen daags enkele kilometers lopen.
Eens vertelde hij ons dat hij ongeveer 45 kinderen had van volwassen zoons en dochters tot baby’s.
Peter was een belangrijke man in de plaatselijke gemeenschap. Hij organiseerde vergaderingen en loste geschillen op. Ook kwam hij op voor zijn mensen bij de overheidsinstanties waar hij goed mee overweg kon. Hij had vroeger bij de, toen nog Engelse, overheid in Kenia gewerkt en had daardoor een pensioen. Hierdoor kon hij zich vijf vrouwen veroorloven. Een van zijn vrouwen, Emase, hebben we indertijd hulp gegeven toen zij een tropische ziekte aan haar been kreeg en een amputatie moest worden verricht.
Helaas is Peter enkele jaren geleden overleden. Het vee is onder zijn zonen verdeeld en zijn vrouwen bleven berooid achter. Zij leiden nu een armoedig bestaan.
Tijdens onze ontmoeting met Emase bleek haar schoondochter ook aanwezig te zijn op de compound. Zij was daar met enkele van haar kinderen waarvan een meisje, Awoi, doof was.

We spraken met Paulina over de mogelijkheden van de school voor dove kinderen. Het bleek dat zij vorig jaar al in Lodwar informatie had ingewonnen over de school, maar niemand kon haar helpen.
We spraken met haar af de volgende dag terug te komen met Tata de coördinator van het internaat.
Zo gebeurde. We vonden de moeder en Awoi, het dove meisje, gewassen en gekleed in een kleurig jurkje. Tata legde uit dat Awoi kon worden opgenomen. De moeder was meteen akkoord en Awoi werd uitgezwaaid door de familie. Zo gingen we richting Lodwar naar het internaat.
Daar aangekomen werd een inschrijfformulier ingevuld en Awoi ging aan de hand van een oudere jongen naar de eetzaal waar ze een

bordje mais/bonen kreeg waar ze smakelijk van begon te eten.
Het leek of ze zich al wat thuis voelde.

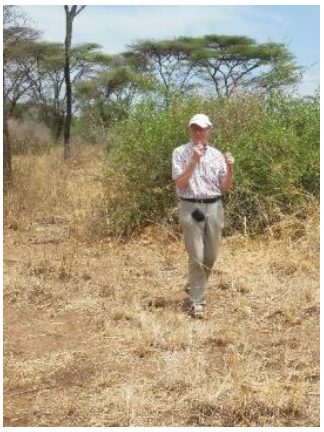

De moeder, Paulina, was heel verbaasd zoveel dove kinderen te zien en ze was heel blij dat haar dochter nu naar de kleuterschool kon.
Na een half uur zijn we vertrokken. Awoi keek niet meer naar de moeder om maar speelde met de andere kinderen.
De volgende dag informeerden we bij Tata hoe het ging met Awoi. Ze was goed gaan slapen ondanks het feit dat het de eerste keer was dat ze in een bed sliep. Een meisje had haar voorgedaan hoe het toilet gebruikt moest worden en ze was nu in de kleuterklas.
Mooi dat Awoi aan een nieuwe toekomst is begonnen.

<u>Water in Oropoi.</u>
In nieuwsbrief 57 hebben we geschreven over Fr. Victor en zijn zorgen betreffende water.
Tijdens ons bezoek aan Lodwar zijn we Fr. Victor gaan opzoeken. Een tocht van drie en een half uur op een weg die deze naam niet verdient.
Na maanden van droogte was het die dag echter anders. We kregen onderweg te maken met een tropische bui die ons heeft begeleid totdat we in Oropoi aankwamen. Dankzij de sterke auto met fourwheel drive en een zeer ervaren chauffeur hebben we al slingerend en slippend over de gladde klei weg onze bestemming bereikt. De mensen noemden de regen, die wij mee brachten een blessing.

Fr. Victor woont erg primitief, in een lokaal gebouwde hut. Omdat in de buurt een pomp is had hij een mooie groentetuin aangelegd, waar diverse soorten groente en aardappels werden verbouwd.
Een heel mooi voorbeeld voor de gemeenschap, die eigenlijk alleen maar op dieren is gefocust.
We zijn naar het gebied gegaan waar de bore-hole moest komen.
Een deskundige, uit Alaska, die zich in Turkana met water bezig houdt had via een ingenieus computersysteem vier punten aangewezen waar water te vinden was. Deze had Fr. Victor gemarkeerd. Omdat Ben met een wichelroede water kan opsporen werd hem gevraagd dit te doen in het betreffende gebied.

En ja hoor, zonder dat hij de vier plaatsen wist, vond hij de exacte plaatsen die de deskundige ook had aangegeven. Iedereen was helemaal verbaasd hoe dit toch wel kon.
In het verleden werd Ben vaker te hulp geroepen als er twijfels waren over waar geboord moest worden.
Hoe dit kan kunnen we niet verklaren, maar het werkt.

We hebben weer gezien dat er heel goed werk wordt verricht in Lodwar en dat mensen die het zo hard nodig hebben geholpen worden.

We wensen jullie allen fijne paasdagen en een mooie lente en zomer toe.

Vriendelijke groeten,
mede namens het Bestuur van Stichting Ewoi,
Ben en Annie Janssen.

Secretariaat: Ben Janssen
Jhr. N. van Rosenthalweg 28,
6862 ZW Oosterbeek
Tel. 026-333. 26.06
Bank: Stichting Ewoi
IBAN rek. nr. NL05RABO 017.69.37.277
Email: stichting.ewoi@gmail.com
Website:www:stichting-ewoi.nl